

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15Csp/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216211897
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216211897.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v právnej veci žalobcu: J. K. Q., K.. XX.XX.XXXX, I. O. P.Á. XXXX/XX, XXX XX Š., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok zmluvy o revolvingovom úvere a určenie, že sa jedná o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že zmluvná podmienka v ustanovení čl. 8 bod 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2013 - Dohoda o poskytnutí služby:

"Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu :

a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 159,85 €
b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 83,04 € v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby"

je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

II. Určuje sa, že zmluvná podmienka v ustanovení bodu 14.1 v zmluvných dojednaniach k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2013:

"V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 3 mesiace stali podľa čl. 13 ods. 13.1 písm. a) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.)"

je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

III. Určuje sa, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2013 je neplatná.

IV. Určuje sa, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2013 je bezúročný a bez poplatkov.

V. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

VI. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 01.08.2016 sa domáhal na tunajšom súde určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v revolvingovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2013 a to ust. čl. 6 predmetnej zmluvy v časti RPMN za úver 66,30 %, ročnej úrokovej sadzby úveru 70 %, priemernej RPMN za úver 48,52 %, ročnej úrokovej sadzby revolvingu 76,20 %; v ust. čl. 8 bod 8.1 „Dohoda o poskytovaní služieb predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere“; ust. čl. 14 bod 14.1 predmetnej zmluvy; rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2013 a zároveň určenia, že úver poskytnutý vyššie uvedenou revolvingovou zmluvou je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že so žalovaným uzatvoril dňa 30.05.2013 predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.110,- €. Bez pochyby sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Mal za to, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v rozsahu tak, ako je uvedené:

- Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje ust. čl. 8 týkajúce sa tzv. Dohody o poskytnutí služby, čo pokladá, že je nástrojom veriteľa, aby od neho získal bezdôvodne financie navyše, keďže na základe tejto dohody si veriteľ chce nárokovať ďalšie financie, a to napr. pri požiadaní o odklad splátok, kde výška odplaty sa pohybuje pri odklade splátok 159,85 € a pri odklade splátok revolvingu vo výške 83,04 €. Takéto dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi a preto sa domnieva, že je neplatné.

- Žalobca má ďalej za to, že v uvedenej zmluve o revolvingovom úvere je neprijateľnou podmienkou aj rozhodcovská doložka vo forme rozhodcovskej zmluvy (konkrétne rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere a to preto, že túto zmluvu považuje za neurčitý právny úkon. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve je neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Žalobca nemal možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ a žalobca popiera platnosť rozhodcovskej doložky.

- Za rozporné s dobrými mravmi považuje aj dojednania ktoré sa týkajú čl. 6, v ktorých je určená RPMN a ročná úroková sadzba. Tieto sadzby pokladá za sadzby v rozpore s dobrými mravmi, pretože je riadne platenie splátok zabezpečené dvojitou sankciou.

- Zároveň za neprijateľnú podmienku považuje aj ust. čl. 14 bod 14.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré upravujú nárok na zmluvnú pokutu, pretože zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania považuje za neprimerane vysokú.

- Zároveň poukazuje na to, že predmetný spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o revolvingovom úvere ako spotrebiteľská zmluva by mala obsahovať aj údaje o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v akom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Absencia týchto náležitostí spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2. Žaloba bola doručená žalovanému na vyjadrenie. Žalovaný sa vyjadril dňa 08.12.2017. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právny úkonom ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná, tento fakt zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva žiadosti/zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytnutí služby. Žalobca si je na základe uvedených okolností vedomý, že uzavretie danej dohody nie je podmienkou ani pre iný zmluvný vzťah so žalovaným.

- Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy;

- Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu

na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere;

- Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom, zmluva teda neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského súdu;

- Čo sa týka ustanovenia o úrokovej sadzbe a o RPMN žalovaný tvrdí, že vyjadrujú cenu úveru a preto nejde o neprijateľnú podmienku. Táto skutočnosť vyplýva aj z ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 502 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú otázku výšky odplaty za spotrebiteľský úver.

- Zmluvná pokuta vo výške 0,065 % denne nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle ust. § 53b ods. 1 OZ ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie ako ustanoví vykonávací predpis. Žalobca uvádza, že uvedené ust. je vo vzťahu k ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ špeciálnym ustanovením a teda ustanovením s aplikačnou prednosťou. Podľa spomenutého ustanovenia sa pre spotrebiteľské zmluvy, predmetom ktorých je požičanie peňažných prostriedkov, zaviedol osobitný režim maximálnej výšky sankcií. Túto maximálnu výšku stanovilo označené ustanovenie odkazom na vykonávací predpis ktorým je v tomto prípade ust. § 3a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Podľa ust. § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. za sankcie podľa ods. 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Podľa ust. § 3a ods. 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak sankcie podľa ods. 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškania spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

- Podľa žalobcu uplatnený nárok na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania.

- Podľa žalovaného zmluva uzatvorená medzi stranami obsahuje výšku splátok, termíny ich splatnosti ako aj počet splátok a tvrdí, že zmluva jednoznačne obsahuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukazuje pritom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 a teda z vyššie uvedených dôvodov žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. V danom prípade medzi stranami sporu neprebíha súdny spor o peňažné plnenie, v ktorom by bolo potrebné posudzovať neplatnosť zmluvy a jej zmluvných dojednaní ako predbežnú otázku, žalobcovo právne postavenie je však neisté, nakoľko mu nie je zrejmá výška dlhu, ktorý má voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy. Z toho vyplýva naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) CSP. Prípustnosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru však v čase rozhodnutia súdu vyplýva priamo z ust. § 137 písm. d) CSP v spojení s § 11 ods. 4 a § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, podľa ktorého aj skorší právny vzťah vzniknutý pred dňom nadobudnutia účinnosti predmetnej novely zákona sa spravuje ustanoveniami zákona v znení tejto novely (avšak okrem vzniku takého vzťahu a nárokov z neho). Súd preto námietke žalovaného o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu dlžníka na podaní určovacej žaloby neprisvedčil a túto žalobu vecne prejednal.

4. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 08.02.2019, ktoré súd vykonal v neprítomnosti žalovaného v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-4, doplnenie žaloby - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva č.l. 12-15, vyjadrenie žalovaného č.l. 23-30, vyjadrenia žalovaného č.l. 60-64, 69-71, potvrdenia o úhradách žalobcu zo dňa 14.01.2019), ako aj prednesom žalobcu, ktorý uviedol, že pri predmetnom úvere zašiel do kancelárie žalovaného Profi Credit Slovakia s.r.o. kde mu dali podpísať všetky predmetné listiny, ktorých neplatnosti sa v konaní domáha, pričom mu v kancelárii žalovaného povedali že pre získanie úveru musí všetky predložené listiny podpísať a nevysvetlili mu obsah týchto listín. Výslovne mu povedali, že bude mať možnosť odložiť na dva mesiace splátky, avšak nič nehovorili o prípadných poplatkoch za túto službu. Následne do 24 hodín po podpísaní všetkých predložených listín mu boli peňažné prostriedky z úveru prevedené na jeho bankový účet. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Vyššie uvedená úverová zmluva, ktorá je predmetom skúmania súdom je formulárové tlačivo s predtlačným označením veriteľa - žalobcu s názvom žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/

zmluvy o revolvingovom úvere, do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vyplňa svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere. V danom prípade žalobca podľa bodu 5 zmluvného formulára žiadal a podpísal úverový rámec s vo výške 1.110,- € s údajmi: predpokladaná RPMN 70 %, ročná sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 585,18 €, predpokladaná RPMN za revolving 63,31 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %. Na formuláre sa v bode 6 zapisujú údaje o schválenom revolvingovom úvere s výslovným označením „nevypĺňať“, z ktorého bodu vyplýva schválená výška úveru 1.110,- € s podmienkami splácania rovnako ako vo vyššie uvedenom bode 5 s výnimkou údajov o RPMN a predpokladanej RPMN pri revolvingu. Žalobca formulár podpísal dňa 29.05.2013, pričom žalovaný preukázateľne dopĺňal do formulára nové údaje v bode 6 po jeho podpísaní dlžníkom. Súčasťou zmluvného formulára je v bodoch 8.1 až 8.6 predtlačená „dohoda o poskytnutí služby“, podľa ktorého dojednania mohol dlžník požiadať o odklad splatnosti (maximálne 3 splátok úveru) za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný alebo s ním bol skončený pracovný pomer. Odložené splátky by dlžník zaplatil po splatení ostatných splátok. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok bola určená na sumu 159,85 €. Uzavretie dohody o poskytnutí služby podľa znenia formulárového textu nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Vo formulári je vyhradené miesto pre osobitný podpis zmluvných strán. V ustanovení bodu 14.1 zmluvnými stranami nepodpísaných zmluvných dojednaní k zmluve o revolvingovom úvere je obsiahnuté dojednanie o zmluvnej pokute v znení tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku. Súčasťou úverovej zmluvy je aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXX. V zmysle zmluvných ustanovení sa strany „dohodli“, že akékoľvek spory ktoré zo zmluvy vzniknú, budú riešené v súdnom alebo rozhodcovskom konaní v písomnej forme (pred určeným rozhodcovským súdom), pričom výber rozhodcovského súdu spočíva na žalobcovi. Dlžník mal možnosť do 14 dní od zmluvy odstúpiť. Všetky tieto dokumenty sú podpísané žalobcom 29.05.2013 a žalovaným tak, ako je už vyššie uvedené 30.05.2013.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

6. Žalovaný má a aj mal v predmete svojej činnosti okrem iného tiež poskytovať úverov nebankovým spôsobom. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že bol dodávateľom a zároveň veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy a tiež § 52 ods. 3 OZ, pretože túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Žalobca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba, ide teda o spotrebiteľa, ako to vyplýva z § 52 ods. 4 OZ aj z § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplyva a žalovaný opak tohto postavenia dlžníka nerozporoval, nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Ak teda ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 2 OZ a to bez ohľadu na jeho právnu formu, preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami OZ. V danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú a navyše zmluvu o spotrebiteľskom úvere. K tomuto záveru súd dospel vyhodnotením obsahu zmluvy a zmluvných dojednaní z ktorých vyplýva, že žalovaný ako veriteľ mal požičať dlžníkovi finančné prostriedky a dlžník sa mal zaviazat tieto vrátiť v splátkach. Malo ísť teda o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov. Z tohto spolu s okolnosťami, že ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a občana - spotrebiteľa, je potom nutné vyvodit záver, že ide o vzťah podliehajúci nielen zákonnej úprave podľa OZ ale tiež zákonnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy vo forme odloženej platy, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Takou zmluvou má byť podľa tvrdenia žalobcu aj zmluva o revolvingovom úvere. Z toho potom nutne vyplýva, že takáto zmluva musí spĺňať zákonom určené podmienky uvedené nielen v zákonných ustanoveniach OZ ale aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch písomnú formu, absencia písomnej formy má za následok jej absolútnu neplatnosť.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje podľa ods. 2 iba na predmet plnenia alebo cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa ods. 6 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

7. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva musí obsahovať napr. pod i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, pod j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a pod písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplatením zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak :
písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)
písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi stranami je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán (okrem prípadu individuálneho dojednania týchto povinností). V danom prípade tieto zmluvné ustanovenia neboli preukázateľne dojednané individuálne, žalobca nemal možnosť reálne ovplyvniť obsah týchto dojednaní. Nič na tom nemení ani to, že žalovaný vo formulári vyhradil osobitné miesto na podpis (dohody o poskytnutí služby, pri uzavretí ktorej odplata predstavuje takmer viac ako trojnásobok mesačnej splátky, čím v podstate namiesto 3 odložených splátok zaplatí 6 splátok). Táto dohoda je objektívne spôsobilá vyvolať hrubú nerovnováhu vo vzťahu medzi zmluvnými stranami, kde práve žalobca - spotrebiteľ ako slabšia strana nemá možnosť sa brániť týmto ustanoveniam, ktoré značnú nerovnováhu spôsobujú. V tejto dohode podľa čl. 8 zmluvy o úvere nejde o hlavný predmet plnenia medzi stranami, keď hlavným zmluvným dojednaním v súvislosti s úverom je výška úveru a dohoda o úrokoch (podstatné náležitosti úverového vzťahu), dlžník sa tu zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a úroky

(§ 497 a nasl. Obch. zák.). V centre záujmu žalobcu bolo poskytnutie úveru a nežiadal primárne o možnosť odkladu splátok pri vstupe do tohto záväzkového vzťahu (vyplýva to aj z jeho prednesu na pojednávaní, pričom žalobca taktiež nemal vedomosť o odplatnosti tejto služby). Je jednoznačné, že sa nejedná o zmluvnú podmienku týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny a toto zmluvné dojednanie bolo žalobcovi ako spotrebiteľovi vnútené v texte formulára, keďže sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu. Zmluvné podmienky musia byť pre spotrebiteľa vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, aby bolo spotrebiteľovi zrejmé, akú sumu si požičiava a koľko v podstate má zaplatiť na úroku a bez toho, aby v týchto zmluvách boli nejakým spôsobom zakomponované ďalšie vedľajšie zmluvné dojednania, ktoré cenu úveru navyšujú bez toho, aby o nich mal spotrebiteľ jasný prehľad pri podpise zmluvy. Dohodu o poskytovaní služieb je preto nutné pre značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorú spôsobuje požiadavka dodávateľa platiť odplatu spotrebiteľom aj za služby, ktoré sú mu dodávateľom vnútené, a ktoré ani nevyužíva, podradiť pod § 53 ods. 1 a ods. 5 OZ, čo spôsobuje neplatnosť tejto dohody. Dohodu o poskytovaní služieb súd posúdil tiež ako rozpornú s dobrými mravmi, pretože na jej základe sú spotrebiteľovi vnútené služby (viď aj okolnosti uzavretia tejto dohody vyššie), o ktoré vôbec nepožiadaval, a ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo, čo mu ani nebolo dodané. Veriteľ totiž zinkasuje poplatok za službu, hoci žiadnu službu spotrebiteľovi nemusí poskytnúť, a to ani v budúcnosti, čo vyplýva aj z bodu 1 tejto dohody. Nakoľko sa táto dohoda o poskytovaní služieb prieči dobrým mravom, je absolútne neplatná aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd túto neplatnosť určil v I. výroku rozsudku.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednanú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu je účastník, ktorý túto povinnosť poruší zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty, alebo určený spôsob jej určenia.

9. V danom prípade je „dohoda o zmluvnej pokute“ naformulovaná vo všeobecných zmluvných dojednaniach v bode 14.1. Zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady škody a je aj sankciou pri neplnení zmluvných povinností. V danom prípade žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené (formulárové zmluvy) a v ktorých spotrebiteľa zmluvné podmienky nemôžu nijakým spôsobom ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, pri ktorej žalobca upravil výšku nároku, ak dôjde k omeškaniu dlžníka. Podmienky za akých žalovaný dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. Všeobecné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme dodávateľ skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa skôr uniknú ako sú napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Z vyššie uvedených východísk potom vyplýva záver, že dojednanie o zmluvnej pokute v rámci spotrebiteľskej zmluvy zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných podmienok, ale iba priamo v spotrebiteľskej zmluve samotnej, teda listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis (porovnaj nález Ústavného súdu ČR I ÚS 3512/2011). V danom prípade tak v prvom rade nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka (chýba podpis konajúcej osoby na zmluvných dojednaniach, čo je podmienkou platnosti tohto písomného úkonu), nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednanie o zmluvnej pokute pritom nemohol v tomto prípade žalobca nijako ovplyvniť, nebolo individuálne dojednané a keďže toto spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v dôsledku možnosti neoprávnené navyšovať výšku nároku veriteľa neprimeranými sankciami spojenými s nesplnením záväzku dlžníka, dojednanie je zároveň i neprijateľnou, a teda neplatnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Súd túto neplatnosť určil v II. výroku rozsudku.

10. Súd poukazuje na to, že v čase keď žalobca podpísal zmluvu, nebola v zmluve uvedená hodnota RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch), len predpokladaná, pričom žalovaný až následne uviedol v čl. 6 zmluvy RPMN v inej hodnote. To isté platí aj na predpokladanú RPMN pri revolvingu. V dôsledku týchto chýbajúcich náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré po ich doplnení v časti 6 zmluvy v zmenených hodnotách už neboli žalobcom akceptované, čím nedošlo k platnému dojednaniu týchto údajov, je tu stav, keď pre absenciu týchto náležitostí je potrebné poskytnúť

úver s poukazom na vyššie citovaný § 11 ods. 1 písm. a) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej zistené, že obsahom úverovej zmluvy je aj dohodnutá sadzba úroku (ročná úroková sadzba) vo výške 70 %. Podľa názoru súdu takáto výška úroku (odmeny za prenechanie peňažných prostriedkov) odporuje dobrým mravom, a to napriek tomu, že pohľadávka na splatenie poskytnutého úveru nie je zabezpečená žiadnym zabezpečovacím prostriedkom a že je poskytnutá v relatívne nízkej sume, takže aj každý úrok sa prejaví relatívne vyššou percentuálnou sadzbou (uzn. NS SR 6 M Obdo 5/2009). Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. 5 Cdo 26/2011) totiž pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Úroková sadzba (odmena) 70 % istiny v priebehu jedného roka je podľa názoru súdu neprijateľná, pretože predstavuje neprimerané zhodnotenie peňažných prostriedkov na ročnej báze. V relevantnom čase sa pritom podľa všeobecne dostupných údajov miera inflácie v Slovenskej republike pohybovala na jednocifernom úrovni (do 5 % ročne). Takto vysoká úroková sadzba nie je odôvodnená ani žiadnymi osobitnými dôvodmi kreditného rizika dlžníka, ani hospodárskou alebo inou situáciou v slovenskej ekonomike. Okrem toho je v predmetnej sporovej veci úrok vypočítavaný z celej istiny vopred a následne splácaný v jednotlivých splátkach, teda efektívna úroková sadzba (zohľadňujúca postupne sa amortizujúcu istinu) je reálne vyššia. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 502 Obchodného zákonníka, resp. § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek. Vyhodnotením dojednania o úrokoch ako neplatného dojednania o odplate za poskytnutie úveru dochádza k situácii, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak úplne absentuje dojednanie o akejkoľvek úrokovej sadzbe. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. sa však úver pre absenciu úrokovej sadzby považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neplatnosť dohody o úrokovej sadzbe v úverovej zmluve teda má za následok, že veriteľ nemôže požadovať odplatu (úrok, odmenu) z poskytnutého úveru. Súd preto dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je potrebné považovať aj z tohto dôvodu za úver bez úrokov a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že v zmluve chýba aj údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pokiaľ tieto údaje (napr. termíny splátok vrátane prvej) neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože spôsob určenia termínov splátok a spôsob započítavania jednotlivých splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky je aj ukazovateľom výhodnosti úveru, pričom neuvedenie tejto náležitosti priamo v zmluve objektívne spochybňuje možnosť žalovanému ako spotrebiteľovi identifikovať termíny splatnosti splátok a posúdiť rozsah svojho záväzku spojeného s úverom, a to v jeho jednotlivých zložkách a aj v jednotlivých časových úsekoch splácania úveru (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/96/2017 z 12.09.2018). Súd z uvedených dôvodov určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru vo výroku IV rozsudku.

11. Čo sa týka požadovaného vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky podľa výroku I petitu písomnej žaloby v ust. čl. 6 zmluvy o revolvingovom úvere, súd poukazuje na to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ako aj o primeranej RPMN sa vyčísľuje podľa vzorca určeného zákonom o spotrebiteľských úveroch, v tomto smere nie je možné posúdiť túto hodnotu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Slúži na porovnanie výhodnosti tohto úveru s inými na finančnom trhu poskytovanými úvermi. Úrok z úveru je (ako bolo vyššie uvedené) obligatórnou náležitosťou úverového vzťahu, môže byť síce predmetom súdneho prieskumu, ale nie ako neprijateľná zmluvná podmienka. V tejto časti preto súd žalobu zamietol (výrok V).

12. Ďalej žalobca uzatvoril so žalovaným aj rozhodcovskú zmluvu, ktorej podstatný bod 5 znie takto: „Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ (o revolvingovom úvere, pozn.), s porušením, ukončením či neplatnosťou

Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

- Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o.,....

- Victoria rozhodcovský súd v Žiline, zriadený spoločnosťou Victoria legal arbiter s.r.o.,....

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.“

Po preskúmaní rozhodcovskej zmluvy zo dňa 30.05.2013 z hľadiska jej platnosti dospel súd k záveru, že táto rozhodcovská zmluva je neplatná. Podľa ustanovenia § 12 ods. 6 zákona č. 244/2002 Z. z. sa zmluvné strany môžu dohodnúť, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu. Podľa názoru súdu je formulácia uvedeného ustanovenia jednoznačná v tom zmysle, že vyžaduje podrobenie sa určitému, teda jednému konkrétnemu stálemu rozhodcovskému súdu (porov. v tomto smere rozdielnu formuláciu cit. ustanovenia v znení účinnom od 1. januára 2015). Naopak v rozpore s citovaným ustanovením je taká rozhodcovská zmluva, ktorá podriaďuje strany dvom či viacerým rozhodcovským súdom, pričom voľba konkrétneho je prenechaná na vôľu jednej strany. V takom prípade tak totiž v skutočnosti medzi stranami nejde o rozhodcovskú zmluvu v zmysle citovaných ustanovení, ale len o akúsi „predbežnú dohodu“ na možnom rozhodcovskom konaní, ktorej konkretizácia patrí jednej zmluvnej strane. Rozhodcovské konanie podľa zákona č. 244/2002 Z. z. v čase uzavretia rozhodcovských zmlúv bolo totiž založené na principiálnej rovnosti oboch jeho strán (§ 17 zákona č. 244/2002 Z. z.), ktorá sa prejavuje okrem iného v ich (principiálne) rovnakom vplyve na zloženie rozhodovacieho telesa (rozhodcov, porov. § 8 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z.). Pripustením takej rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorej by si jeden z účastníkov mohol vybrať spomedzi viacerých v nej uvedených stálych rozhodcovských súdov (teda pripustenie akejsi „opcie na stály rozhodcovský súd“), by sa podľa názoru súdu dával tomuto účastníkovi nadmerný vplyv na priebeh rozhodcovského konania a staval by druhú stranu do podstatne nevýhodnejšej pozície.

13. Podľa názoru súdu vyššie uvedený výklad § 12 ods. 6 zák. č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2014 vyplýva aj z toho, že cit. zákon pomerne striktné rozlišuje medzi rozhodcovským konaním mimo stáleho rozhodcovského súdu a rozhodcovským konaním pred stálym rozhodcovským súdom. Najviditeľnejšie je to v prípade postupu konania pred rozhodcovským súdom. Kým podľa § 26 ods. 2 je postup konania predovšetkým vecou dohody strán, v prípade stály rozhodcovský súd postupuje podľa svojho rokovacieho poriadku. Neustrannosť a férovosť rozhodcovského konania pred stálym rozhodcovským súdom je zabezpečená okrem iného aj tým, že rokovací poriadok vydáva zriaďovateľ ako tretia osoba odlišná (a v princípe nezávislá) od strán rozhodcovského konania. Takýto rokovací poriadok potom upravuje aj otázky, na ktorých sa v rozhodcovskom konaní mimo stáleho rozhodcovského súdu musia účastníci dohodnúť. Inak povedané, dohodu (t.j. kompromis) oboch strán na jednotlivých procesných aspektoch rozhodcovského konania nahrádza v prípade stáleho rozhodcovského súdu činnosť tretej osoby - zriaďovateľa, ktorý vydáva rokovací poriadok. Ak by bolo prípustné, aby sa rozhodcovskou zmluvou umožnila jednej strane voľne si zvoliť jeden spomedzi viacerých stálych rozhodcovských súdov, znamenalo by to, že tejto strane by bolo dané aj právo vybrať resp. určiť úpravu procesného postupu rozhodcovského konania (a mnohých iných otázok, ktoré upravuje rokovací poriadok). To by však bolo v rozpore s už uvedenou principiálnou črtou rozhodcovského konania, podľa ktorej sa na tejto úprave musia strany dohodnúť, alebo musí byť určená treťou (nezávislou resp. nestrannou) osobou vo forme rokovacieho poriadku. Vzhľadom na uvedené takéto rozhodcovské zmluvy, a teda aj rozhodcovská zmluva zo dňa 30.05.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, nezodpovedá ústavne konformnému výkladu ustanovenia § 12 ods. 6 zákona č. 244/2002 Z. z. v cit. znení, a preto ju súd posúdil ako absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), ktorú neplatnosť súd určil v III. výroku rozsudku.

14. Okrem toho však podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. v znení účinnom v čase uzavretia rozhodcovských zmlúv spotrebiteľské zmluvy nesmeli obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatilo okrem iného vtedy, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, čo musel dokázať dodávateľ (§ 53 ods. 3 Obč. zák.). Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zák. považovalo za neprijateľnú podmienku okrem iného také ustanovenie - rozhodcovskú doložku, ktorá vyžadovala od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky boli podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatné. Všetky rozhodcovské doložky, ktoré vyžadujú od spotrebiteľa, aby riešil spory s dodávateľom výlučne v rámci rozhodcovských konaní, sa teda považovali za neprijateľné podmienky.

Podľa názoru súdu rozhodcovská zmluva, akú používa žalovaný a aká bola uzavretá aj medzi žalovaným a žalobcom, neprimerane znevýhodňuje spotrebiteľa tým, že veriteľovi (u ktorého hlavne prichádza do úvahy iniciovanie rozhodcovského konania) umožňuje voliť si taký rozhodcovský súd, aký najviac zodpovedá jeho potrebám. Takáto voľba, a tým aj znevýhodnenie spotrebiteľa, je pritom podľa súdu práve cieľom takto formulovanej rozhodcovskej zmluvy, ktorú žalovaný používa opakovane. To všetko, bez súčasného preukázania žalovaným ako dodávateľom, že by tieto zmluvné ustanovenia boli medzi dodávateľom a spotrebiteľom individuálne dojednané (čo žalovaný v tomto konaní nepreukázal podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. aj vzhľadom na vyššie popísané okolnosti uzavretia zmluvného vzťahu), podľa názoru súdu vedie k tomu, že rozhodcovskú zmluvu medzi žalovaným a žalobcom je potrebné taktiež podradiť pod ustanovenie § 53 Obč. zák. (predovšetkým pod jeho ods. 1, ods. 4 písm. r) a ods. 5).

15. Pokiaľ ide o tvrdenú „alternatívnosť“ tejto rozhodcovskej zmluvy, tá je v skutočnosti len zdanlivá. Iniciovanie akéhokoľvek súdneho konania prichádza do úvahy predovšetkým zo strany veriteľa, nie dlžníka. Ďalej na neplatnosti tejto rozhodcovskej zmluvy nič nemení ani možnosť dlžníka od tejto zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní. Podľa konštantnej judikatúry Súdneho dvora totiž existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dlžník nepoukáže na neprijateľnosť zmluvnej podmienky, čo odôvodňuje ich skúmanie súdom ex offio (spojené veci C-240-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero a ďalší, ods. 26). Z toho potom ale logicky plynie, že existuje rovnaké nebezpečenstvo, že si spotrebiteľ neprijateľnosť neuvedomí ani počas lehoty na odstúpenie od zmluvy a v dôsledku toho svoje právo na odstúpenie nevyužije. Logika spočívajúca v ochrane spotrebiteľa je v oboch prípadoch tá istá - tak ako spotrebiteľ nemusí vedieť uplatniť svoje práva v súdnom konaní, nemusí ich vedieť uplatniť ani mimosúdne. To ale samo osebe nemôže hojiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky, resp. nemôže mať za následok, že sa na jej neprijateľnosť prestane prihliadať.

16. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 2 CSP.

17. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. K pomeru úspechu a neúspechu oboch sporových strán treba uviesť, že žalobca sa domáhal vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v 4 výrokoch a zároveň 5. výrokom žiadal určiť, že úver poskytnutý v zmysle predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom úspešný bol čo do 4 výrokov uplatnených v petite žalobného návrhu a neúspešný čo do 1 výroku uplatneného v petite žalobného návrhu, avšak nakoľko žalobcovi v konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (§ 355 ods. 1 CSP, § 362 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v ods.1 ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy ak:

a) sa týkajú procesných podmienok

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

Podľa § 373 CSP ods. 4 prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.